

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 września 2005 r., sygn. akt VII SA/Wa 1252/04 Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie uwzględnił skargę Apolonii Koźlik, Reginy Suchenek, Władysławy Kwiatkowskiej i Grażyny Banaszek i uchylił zaskarżoną decyzję Wojewody Mazowieckiego z dnia 15 lipca 2004 r., Nr WRR.I-T-7111-W/17/D-1671/04 w przedmiocie umorzenia postępowania odwoławczego.

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd i instancji podał, że decyzją z dnia 23 stycznia 2004 r., Nr 56p/04 Starosta Wołomiński zatwierdził projekt budowlany i udzielił PTK Centertel Sp. z o.o. pozwolenia na budowę stacji bazowej telefonii komórkowej GSM Nr 1516 (wieża kratowa o wys. 40 m na fundamencie, z antenami telefonii komórkowej, kontener pod instalacje urządzeń nadawczo-odbiorczych, utwardzenie terenu ogrodzenia) na działce nr 923/3 położonej w Jasienicy przy ul. Kościelnej gm. Tłuszcz wraz z przyłączem energetycznym

Od powyższej decyzji Apolonia Koźlik, Regina Suchenek, Władysława Kwiatkowska i Grażyna Banaszek złożyły odwołanie, jednakże Wojewoda Mazowiecki decyzją z dnia 15 lipca 2004 r. postępowanie odwoławcze umorzył. Organ rozważając obszar oddziaływania obiektu, w oparciu o który, na podstawie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustala się krąg stron w postępowaniu o udzielenie pozwolenia na budowę, doszedł do przekonania, że odwołujące się strony w postępowaniu nie są. Z oceny oddziaływania na środowisko stacji bazowej telefonii komórkowej wynika bowiem, że pola elektromagnetyczne o wartościach przekraczających $0,1 \text{ v/m}^2$ występują w wolnej przestrzeni niedostępnej dla ludzi. W związku z tym stwierdzono, że nie ma potrzeby ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania dla projektowanej stacji. Z raportu oddziaływania na środowisko wynika też, że działki osób skarżących nie będą znajdować się w obszarze oddziaływania obiektu.

Na powyższą decyzję Apolonia Koźlik, Regina Suchenek, Władysława Kwiatkowska i Grażyna Banaszek złożyły skargę do sądu administracyjnego, która została przez Sąd uwzględniona. Sąd stwierdził bowiem, że zaskarżona decyzja została wydana z oczywistym naruszeniem art. 7 i art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 138 § 1 pkt 3 K.p.a. W sprawie nie wyjaśniono wszystkich istotnych dla sprawy okoliczności. Ponadto

uzasadnienie decyzji organu II instancji nie spełnia wymogów określonych w art. 107 § 3 K.p.a.

Sąd zauważył, że w aktach sprawy znajduje się wiele pism skarżących, w których wskazano, że należące do nich nieruchomości znajdują się w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości, na których realizowana jest sporna inwestycja. Z akt natomiast nie wynika, aby organ odwoławczy ustalił to, gdzie są położone działki skarżących. W tej sytuacji Sąd uznał, że nie znając położenia działek skarżących, organ nie mógł ocenić, czy działki te znajdują się w obszarze oddziaływania spornej inwestycji, czy też położone są poza jego zasięgiem. Ponadto organ nie ustalił, w jaki sposób sporna inwestycja będzie wpływała w przyszłości na zagospodarowanie działek znajdujących się w jej bezpośrednim sąsiedztwie. Uzasadnienie decyzji wydanej przez organ odwoławczy narusza przy tym art. 107 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Od powyższego wyroku Spółka PTK Centertel złożyła skargę kasacyjną, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Spółka wniosła także o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania, według norm prawem przepisanych.

Skarga kasacyjna została oparta na zarzutach naruszenia prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, poprzez przyjęcie, iż osobom, których działki znajdują się w sąsiedztwie nieruchomości, na której ma zostać posadowiona inwestycja, przez sam fakt sąsiedztwa może przysługiwać przymiot strony w postępowaniu w sprawie zatwierdzenia projektu budowlanego i udzielenia pozwolenia na budowę.

W skardze kasacyjnej zarzucono także naruszenie przepisów postępowania, w sposób mogący mieć istotny wpływ na wynik sprawy, tj. przepisu art. 145 § 1 pkt 1 lit. c Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, poprzez przyjęcie, że zwięzłe uzasadnienie decyzji stanowi naruszenie przepisów postępowania, mające istotny wpływ na wynik sprawy.

Pismem z dnia 8 grudnia 2005 r. Grażyna Banaszek złożyła odpowiedź na skargę kasacyjną, kwestionując prawidłowość sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko i podając, że sporna inwestycja została już zrealizowana.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje.

Skarga kasacyjna nie ma usprawiedliwionych podstaw.

W szczególności usprawiedliwionych podstaw nie ma zarzut naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów postępowania, tj. art. 145 § 2 pkt 1 lit. c ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.). Wbrew bowiem twierdzeniom skargi kasacyjnej uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera szeroki wywód dotyczący naruszeń przepisów postępowania administracyjnego, które miały wpływ na wynik sprawy w postaci przedwczesnego, zdaniem Sądu pierwszej instancji, rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania odwoławczego i trzeba stwierdzić, że pogląd ten ma mocne uzasadnienie w materiałach sprawy. Wojewoda Mazowiecki rozpatrujący odwołanie Grażyny Banaszek, Władysławy Kwiatkowskiej, Reginy Suchenek i Apolonii Koźlik wyszedł z błędnego założenia, że skoro kwestionowana inwestycja (stacja bazowa telefonii komórkowej GSM nr 923/3 wraz z przyłączem energetycznym) nie będzie emitować – jak to wynika z oceny oddziaływania tej inwestycji na środowisko sporządzonej dla potrzeb przedmiotowego postępowania administracyjnego – pól elektromagnetycznych o wartościach przekraczających $0,1 \text{ W/m}^2$ w przestrzeni dostępnej dla ludności, to skarżący już z tego tytułu nie mogą mieć przymiot strony w postępowaniu o zatwierdzenie projektu budowlanego i udzielenie pozwolenia na budowę ww. inwestycji i w związku z tym sprawa nie wymaga dalszych wyjaśnień i ustaleń. Tymczasem emisja pól elektromagnetycznych nie jest i nie może być traktowana jako jedyna przesłanka oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na działki skarżących. Oddziaływanie to może wynikać z innych przyczyn, utrudniając korzystanie z działek zgodnie z ich przeznaczeniem. W tej sytuacji zasadne jest stanowisko Sądu pierwszej instancji o potrzebie przeprowadzenia stosownego postępowania wyjaśniającego stosownie do wymogów K.p.a., w tym art. 7, 77, 80 i 107 K.p.a., tak aby można było ocenić, czy skarżący mają przymiot strony w rozumieniu art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn. Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118).

Ten tok argumentacji Sądu pierwszej instancji zasadnym czyni szerokie rozumienie treści przepisu art. 28 ust. 2 ww. ustawy – Prawo budowlane, powodując, iż kolejny zarzut skargi kasacyjnej naruszenia tego przepisu również nie ma usprawiedliwionych podstaw. Sąd prawidłowo zinterpretował (wyłożył) treść przedmiotowego przepisu, zasadnie zobowiązując organa administracji publicznej do jego zastosowania w sprawie w sposób określony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 184 wyżej przywołanej ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Za zgodność z oryginałem
Na oryginale właściwe podpisy

Agnieszka Kuberska

sekretarz sądowy